

Tartalom

A boldog napraforgó

* 4 *

Az új osztálytárs

* 6 *

Egy esős nap

* 9 *

Dani, a dinó

* 11 *

Egy nap a farmon

* 14 *

Levente esti meséje

* 17 *

Mennyország

* 19 *

Manuel a mini állatkertben

* 21 *

Peti, a nagytesó mesét olvas

* 24 *

A varázssölelés

* 27 *

Ruben és a sárga villamos

* 30 *

A fogtündér

* 32 *

Az autós társasjáték

* 36 *

Beni és a bicikli

* 39 *

A bolhapiac

* 42 *

Erdei séta

* 46 *

Mézeskalács sütés

* 49 *

Mami hetvenedik születésnapja

* 53 *

Porcukor

* 57 *

Szalonnasütés

* 60 *

A boldog napraforgó

Az Atlanti-óceán partjától néhány kilométerre terült el egy hatalmas domb. Az óriási szélérőművek árnyékában húzódott meg egy kicsi napraforgó. Egyedül élt ezen a gyönyörű tájon. Egy, a szél által idefűjt magocskából nőtt ki. Nőtt, növekedett, míg végül gyönyörű, sárga szirmai lettek.

Ez a kicsi napraforgó hiába élt itt egyedüli napraforgóként, sohasem volt magányos. Mindennap akadtak látogatói. Ő pedig boldog volt, hogy beszélgethet másokkal is, és megoszthatja velük örömét. Egyszer egy kis egér érkezett hozzá, még mielőtt a nap a legerősebben tűzött volna.

– Szervusz, napraforgó! – köszöntötte őt illendően az egérke.

– Szia, kedves kis barátom! Mi járatban erre? – mosolygott rá a sárga virág.

– Gondoltam, megkérdezem, hogy mi a titkod. Akárhányszor erre járok és látlak téged, te mindig mosolyogsz. Hogy csinálod ezt? – kérdezte kíváncsian a kis egér.

– Tudod, egérke, én mindig a nap felé fordulok. A napocska sugarai melegítik arcomat. Ez nagyon jóleső érzés. Az óceán sós illatát hozza felém a lágy szellő minden reggel. Olyankor becsukom a szemem, és hálás vagyok minden napért, amit ezen a csodás helyen tölthetek. Néha egy-egy sirály is iderepül, és meglátogat engem. Bogarak százai érkeznek hozzám, hogy meséljem el nekik, mit látok én innen a magasból. A szélforogók árnyékot adnak nekem, hogy lehűtsem magam, amikor már erősek a nap sugarai – sorolta boldogságának okait a napraforgó széles mosollyal az arcán.

– Ennyi az egész? – kérdezte döbbsen a szürke egér.

– Kell még ettől is több az élethez? A mai napomat még boldogabbá tetted, hogy meglátogattál engem. Tudod, egér barátom, az életben sokszor a legtermészetesebb dolgok adják a legszívetmelengetőbb érzéseket. A napfény, a szél, az óceán, a hűs levegő, a barátok. Soha ne felejts el örülni az apró dolgoknak, mert azok teszik igazán nagygyá a napjainkat!

Az egérke vakarni kezdte a fejét, miközben elgondolkodott a vidám napraforgó szavain. Majd hosszú töprengés után újra megszólalt:

– Igazad lehet. Megvan a mindennapi betevő falatom, ezen a gyönyörű réten szaladgálhatok mindennap a száz testvéremmel együtt. De tudod, mi a legszebb számomra?

– Árudd el nekem! – kérte a napraforgó.

– Az, hogy mindig láthatom a gyönyörű mosolyodat! – válaszolta elpirulva az egérke, miközben szeretettel ölelte át a napraforgó szárát.

Attól a naptól fogva az aprócska szürke egér megértette, hogy nemcsak a nagy és hangzatos dolgok okozhatnak örömet az életben. Boldogan mesélte el a napraforgóval történt beszélgetését mind a száz testvérének, miközben a réten ülve nézték, hogyan tér nyugovóra a nap, rózsaszínre festve az eget és az óceánt.

